

WEET U ZEKER DAT U BEHOUDEN BENT?

Door: Ricky Kurth

Efeziërs 5:5: Want dit weet gij, dat geen hoereerder, of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is, erfenis heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.

Het merendeel van de genadegelovigen weet dat onze apostel Paulus zegt dat niets ons kan scheiden van de liefde van God (Rom.8:38-39). Maar regelmatig horen we van genadegelovigen dat ze onrustig worden van bovengenoemd vers en benevens van andere passages in de brieven van Paulus, die passages zullen we verderop in dit artikel overdenken. Laten we die passages, die voor zovelen onnodig reden tot bezorgdheid geven, beschouwen.

Zalf voor het geweten

Gelovigen zijn vaak in staat om hun geweten te zalven, met betrekking tot bovengenoemd vers, door te redeneren dat ze soms kunnen vervallen in hoererij in hun leven maar dat ze zichzelf amper zullen omschrijven als een **hoereerder**, of als een **onreine**. En, terwijl een christen man soms de vrouw van zijn naaste kan begeren of andere eigendommen, dan zal het moeilijk blijken om iemand te vinden die zichzelf beschouwd als een “gierigaard”.

In een verdere poging om het geweten te zalven, met betrekking tot dit vers, wordt vaak een beroep gedaan op de volgende gelijkkluidende passage:

*“Gal.5:19-21: 19 De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid,
20 Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen,
21 Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen **doen**, het Koninkrijk Gods niet zullen beerven.*

Hier wordt gesuggereerd dat het woord “**doen**” betekent het praktiseren er van en daarom wordt er gezegd dat, ondanks het feit dat een Christen in één of meer kan vervallen, of misschien wel in al deze overtredingen, een echte Christen niet leeft in deze zonden. Echter wordt het Griekse woord hier voor “doen” nimmer vertaald als “praktiseren” in de Statenvertaling en dat is ook niet de betekenis van het Nederlandse woord. Wij geloven dat een betere aanpak van dit woord is: het gewoon laten zeggen wat het zegt en proberen te begrijpen wat het zegt in plaats van te trachten om te veranderen wat het zegt.

De betere methode

Weet u nog wat Paulus heeft gezegd toen hij zichzelf bezig hield met zulke zonden?
“Rom.7:20: Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Het was Paulus die die dingen deed vóór hij werd gered, maar toen hij deze dingen later, als gelovige, deed was hij het “niet meer” die het deed maar was het de zonde die in hem

woonde. Nu hij gered was kon hij zondigen maar hij was iemand die de zonde niet werd toegerekend, *Rom.4:8: Zalig is de man, welken de Heere de zonden niet toerekent.*

Dit alles kan u in de oren klinken als een woordenspel maar in werkelijkheid is het om te leren naar de dingen te kijken op de manier zoals God het ziet. We zien meer van deze zienswijze in een andere, problemen gevende, passage:

“1Kor.6:9-10: 9 Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beerven?

10 Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beerven.

Paulus begint deze passage door te beweren dat “*de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beerven?*”, en “*de onrechtvaardigen*” zijn ongelovigen. Gelovigen zijn “*tot rechtvaardigen gesteld*” (Rom.5:19). “*opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem*” (2Kor.5:21). “*dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet*” (1Tim.1:9), en evenmin de bij deze passage behorende veroordeling.

Dit begrip verzekert ons, als Paulus hier spreekt over hoereerders, afgodendienaars en anderen die het koninkrijk van God niet zullen beerven, dat hij spreekt over ongelovigen die toegeven aan zulke zonden, hij spreekt niet over gelovigen. Als we Schrift met Schrift vergelijken is alleen dit genoeg om de passage van Galaten 5 uit te leggen waar eveneens wordt gesproken over mensen die het koninkrijk van God niet zullen beerven.

Maar we zien meer bewijs dat dit de juiste uitleg is van deze passage in hetgeen we lezen in het volgende vers. Na het opsommen van deze lange lijst van zondaren (1Kor.6:10) gaat Paulus voort met te zeggen:

“1Kor.6:11: En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere Jezus, en door den Geest onzes Gods;

Heeft u zich er wel eens over verwonderd dat Paulus kon zeggen: “*En dit waart gij sommigen*” tot de Korinthiërs? Is hij, Paulus, vergeten dat deze vleeselijke Christenen nog steeds betrokken waren bij dit soort van zonden?

Uit het vijfde hoofdstuk van deze brief weten we dat op zijn minst één van hen in hoerij was vervallen. De strenge waarschuwingen die Paulus uitsprak tegen de rest van hen, over deze zonde (1Kor.6:15-18), suggereert dat anderen, in hun samenkomst, misschien ook wel schuldig waren aan deze zonde. Ze moeten ook problemen hebben gehad met hoerij want anders had Paulus dat niet hoeven te zeggen (1Kor.10: vers 7 en 14). We weten dat ze eveneens elkanders geestelijke gaven begerden want Paulus besluit zijn discussie van dat probleem (1Kor.12:15-30) door hun te vertellen te ijveren naar de beste gaven (1Kor.12:31). Daar komt nog bij dat hun probleem met dronkenschap zijn uitwerking had op de inachtneming van de Maaltijd des Heeren (1Kor.11:21).

Hoe kon Paulus, in het licht van dit alles, zeggen: “*En dit waart gij sommigen*”, tot gelovigen die nog steeds betrokken waren bij deze zonden? Welnu, zoals de apostel voortgaat met te zeggen, gij zijt afgewassen, geheiligd en gerechtvaardigd, met andere woorden, ze waren nu

gered en redding geeft een gelovige een geheel nieuwe identiteit in Christus. Paulus heeft deze brief aan de Korinthiërs niet geadresseerd “aan de dronkaards en hoereerders te Korinthe”, maar hij adresseerde deze brief aan de heiligen (1Kor.1:2). Ze vielen nog steeds in deze zonden maar dat was in de ogen van God niet langer hun identiteit. Hij zag hen niet als hoereerders, etc.; Hij zag hen als heiligen.

Geen excuus

Dat betekent dat niemand van ons ooit een excuus heeft om zich over te geven aan zonde. U kunt niet zeggen: “Ik kan niet stoppen met drinken, ik ben een dronkaard”, want God heeft gezegd dat u een dronkaard **was**, maar nu bent u een heilige! U kunt niet zeggen: “ik kan niet stoppen met stelen; ik ben een dief”, want God zegt dat u een dief **was**, maar nu bent u een heilige! Uw nieuwe identiteit in Christus is niet een zaak van de leer van betekenis van woorden maar het is een geestelijke realiteit.

Het is natuurlijk mogelijk dat u, als gelovige, kunt vallen in deze of andere zonden, maar als u dat doet dan handelt u niet zoals God u heeft gemaakt in Christus. Soms zeggen we van een vriend of een geliefde: “hij/zij is vandaag zichzelf niet”, en daarmee bedoelen we dat hij/zij zich niet gedraagt zoals de persoon zoals hij/zij gewoonlijk is. Ditzelfde is ook het geval in de geestelijke realiteit. Als een gelovige in de zonde valt dan wordt hij één van degenen: “die tegenstaan”, en moet gebracht worden tot: “*bekering tot erkenning der waarheid*” (2Tim.2:25). Dat betekent dat we de waarheid moeten erkennen wie we werkelijk zijn in Christus en ons gedrag weer in lijn brengen met onze nieuwe identiteit.

Sommige landen hebben een programma, voor het beschermen van getuigen, die het mogelijk maakt om de mensen een geheel nieuwe identiteit te geven zodat niets uit hun verleden aan de oppervlakte kan komen waardoor hun leven in gevaar komt. Onze nieuwe identiteit in Christus doet dat ook en nog meer, want het voorziet ons van de immuniteit voor het begaan van toekomstige overtredingen van de wet van God die ons anders eeuwige schade dreigden te berokkenen.

Vanwege dit alles hoeft u zich dus nimmer zorgen te maken over het beërven van het koninkrijk van God en in het bijzonder sinds Paulus de heiligen te Kolosse vertelde (Kol.1:2) dat God ons alreeds: “*overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde*” (Kol.1:13). Let er op dat dit vers in de verleden tijd staat! Het heeft dus al plaats gevonden. Het gaat hier over onze positie in Christus. We hoeven ons dus geen zorgen te maken over het beërven van het koninkrijk van God want wij maken alreeds deel uit van Zijn koninkrijk.

Extra zekerheid

Als deze woorden, met betrekking tot deze passages, geen vrede in uw ziel hebben gebracht dan bieden we u nog iets aan over het beërven van het koninkrijk van God. Paulus gebruikt deze bewoording opnieuw in de volgende passage:

“1Kor.15:50-51: 50 Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen, en de verderfelijheid beërft de onverderfelijheid niet.

51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden;

Hier legt Paulus uit dat onze fysieke lichamen het koninkrijk van God niet kunnen beërven omdat ze bestaan uit vlees en bloed. Zoals u wellicht weet is het koninkrijk van God in de hemel niet een andere dimensie waar we instappen als we sterven; de hemel is een plaats, het heeft een geografische locatie ergens in het noorden (Psalm 75:6; Jesaja 14:13). Om in deze plaats te komen, die de Bijbel op andere plaatsen identificeert als “paradijs” en “de derde hemel” (2Kor.12:2 en 4), moeten we door de tweede hemel reizen, het gebied van planeten en sterren (Gen.22:17; 26:4; etc.). Zoals iedere astronaut u kan vertellen zijn onze fysieke lichamen niet uitgerust om in de ruimte te reizen. Dat is het waarom, bij de Opname, onze lichamen veranderd moeten worden en gelijkvormig moeten worden “aan Zijn heerlijk lichaam” (Fil.3:20-21). Dat betekent dus dat onze fysieke lichamen gelijk zullen worden gemaakt aan het opstandingslichaam van de Heer, een lichaam dat het koninkrijk van God in de hemel KAN beërven.

En terwijl onze lichamen, zoals ze nu zijn, het koninkrijk van God niet kunnen beërven zal er bij de Opname een fysieke verandering plaats vinden die ons in staat stelt om vergaderd te worden tot onze erfenis. Op dezelfde wijze, als u verontrust bent dat u als dief of dronkaard het koninkrijk van God niet kunt beërven, wees dan gerust dat bij de Opname u eveneens een geestelijke verandering zult ondergaan met tot gevolg dat u niet meer in staat bent om ooit nog te zondigen en u dus gereed bent om het koninkrijk van God te beërven.

Hoe moeten we dan leven?

Als u uw vertrouwen heeft gesteld in het bloed van Christus, als het enige betaalmiddel voor uw zonden, dan bent u “*verzegeld met de Heilige Geest der belofte*” (Ef.1:13). Deze garantie, voor het bereiken van het Koninkrijk van God, strekt zich niet alleen uit naar de geestelijke gelovigen zoals de Efeziërs, maar ook naar vleselijke gelovigen zoals de Korinthiërs (2Kor.1:22). Wat moet onze reactie dan zijn op deze garantie? Paulus beveelt ons aan: “*En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing Ef.4:30.*”

Kortgeleden hoorde we van een voorganger die zijn gemeente vertelde dat ze in zonde kunnen leven “omdat alles is vergeven”. De apostel Paulus reageerde in zijn tijd naar mensen toe die dat beweerden door te zeggen: “*Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. Zo zijt dan hun medegenoten niet*” (Ef.5:6-7).

Op een bepaalde dag komt de toorn van God over de ongelovigen voor de zonden die Paulus opsomt in de genoemde passages. Geen enkele gelovige zou deel willen deelnemen aan de zonden, waarvoor God de mensen zal straffen, voor alle eeuwigheid, in de poel van vuur, omdat wij verzegeld zijn met de Geest van God en een gegarandeerde erfenis hebben in Zijn koninkrijk. Iedere gelovige moet in plaats daarvan streven naar: “*.....wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God*” (Kol.1:10).

Opmerking van de vertaler:

Dit artikel gaat alleen over het binnengaan in het koninkrijk van God, er wordt in dit artikel niet gesproken over de beloning die de gelovigen ontvangen zoals dat wordt omschreven in 1Kor.3:10-15.